

ЗАКОНОДАВЧА ТА ІНСТИТУЦІЙНА ПІДТРИМКА МІСЦЕВОГО І РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Цій темі присвячувався семінар, що проходив у Києві наприкінці червня. В його роботі брав участь славутицький міський голова, віце-президент Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи Володимир Удовиченко.

Серед організаторів заходу — Національна рада з питань державного управління та місцевого самоврядування, Фонд сприяння місцевому самоврядуванню України, проект Європейського Союзу «Сприяння регіональному розвитку в Україні».

Для обговорення на сесіях семінару були винесені п'ять загальних питань щодо розвитку концептуальних засад територіальної організації місцевої і регіональної демократії в Україні, її процесів децентралізації та адміністративно-територіальної реформи, визначення шляхів та інструментів вдосконалення національного законодавства з питань місцевого самоврядування, пріоритетних напрямів законотворчої діяльності Верховної Ради України з цих питань, а також інституційної підтримки місцевого і регіонального розвитку.

До вашої уваги виступ міського голови.

Неможливо переоцінити міжнародний семінар, який сьогодні проходить. Тим більше, що він проводиться в час святкування 10-річчя Конституції України.

Можна сказати, що для більшості українців це свято носить рядовий характер і просто є вихідним днем. Але я переконаний, що з наступними поколіннями День Конституції ставатиме справжнім святом людини, її прав і свобод.

Незабаром виповниться 15 років Незалежності України. Якщо брати в історичному плані, то це всього одна мить, але вже сьогодні ми однозначно можемо зробити висновок: Україна як держава відбулася і назавжди. І це дає нам підстави йти далі до достойного людини рівня і якості життя, вести вічний пошук істини.

Що потрібно сьогодні для стрімкого динамічного розвитку українського суспільства, України як держави? Думаю, що більшість не тільки політиків та фахівців правозахисників, а простих людей скажуть, що наразі не вистає в Україні певного психологічного комфорту у сфері людських суспільних відносин. Тут знаходиться основний дисбаланс, що вимагає виправлення.

Світова практика розвитку різних суспільств переконує в тому, що змінити становище можна через пошук та реалізацію об'єднуючої суспільної складової, якою має стати наша національна ідея і яка, на превеликий жаль, сьогодні відсутня. Звісно, місія щодо її розробки та пропонування належить еліті суспільства, а в нас з цим, треба відверто говорити, не все гаразд.

Наша тема допоможе

висвітлити той факт, що саме державність, пошуки оптимальної моделі держави Україна як відкритого демократичного суспільства з високими стандартами рівня і якості життя, держави рівних можливостей соціально орієнтованої ринкової економіки може стати об'єднуючим фактором. Саме через оптимальну модель держави, через оптимальне державне управління можна створити умови для стрімкого динамічного економічного та соціального розвитку.

Два глобальних завдання стоять перед українським суспільством і знаходяться в нерозривних зв'язках між собою: децентралізація державного управління і демократизація усіх суспільних відносин. Механізмом для реалізації цих завдань є місцеве і регіональне самоврядування, місцевий і регіональний розвиток. Причому не просто децентралізація державного управління на базі розвитку місцевого і регіонального самоврядування, а впровадження головного принципу, закладеного в усю систему надання соціальних послуг. Він зафіксований в Європейській хартії місцевого самоврядування як принцип субсидіарності і є основою для наближення усю послуг, що надаються для населення від імені влади і владі. Його реалізація сприятиме вирішенню багатьох проблем.

Дехто нав'язує думку суспільству, що післявиборчий процес демонструє слабкість влади, вбачаючи основну причину в демократизації відносин. Хотів би підкреслити помилковість такого міркування. По-перше, слабкість не від демократизації відносин, а від неспроможності влади виконувати свої зобов'язання і функції, а по-друге, відсутність моделі, яка б

дозволяла реалізовувати свої функції органам державної та місцевої влади.

Говорячи про децентралізацію державного управління, варто з розумінням об'єднати реформаторські сили, якимось чином нейтралізувати "антиреформаторів" з метою показати, що сьогодні децентралізація державного управління, розвиток місцевої демократії, розвиток місцевого регіонального самоврядування є не послабленням держави, а навпаки — зміцненням її ролі в створенні абсолютно ефективної системи надання послуг населенню. А це головна функція влади.

Доказом розвитку місцевого самоврядування, передачі функцій влади на місцях, зростання рівня місцевої демократії є вибори 2006 року, особливо вибори мерів, які й до цього часу не завершилися. Не так легко сьогодні бути обраним мером. І це говорить не про слабкість нашої демократичної системи, а про її силу. Зрозумівши це і створивши умови для подальшого розвитку, перш за все, місцевого самоврядування, ми зміцнюємо державну функцію і якісно змінюємо усю систему надання соціальних послуг населенню, створюючи умови для динамічного стрімкого розвитку на місцевому рівні, і, без сумніву, поновлюємо авторитет влади.

А чи є для цього необхідні умови? Переконаний і хотів би переконати вас в тому, що є. Перш за все — теперішнє українське суспільство. Порівнюючи місцеве самоврядування на початку нашого шляху із сьогоднішнім, можна сказати про якісно інший його рівень. Воно готове сьогодні взяти відповідальність і весь тягар за основну функцію — надання послуг населенню.

Таке переконання є у більшій частини представників органів державної влади, фахівців, професіоналів. Є розуміння, що децентралізація як світова практика, як європейська практика ефективна, вона принесла практичні результати в країнах Ради Європи і Європейського Союзу та світового співтовариства.

Чи є зовнішні атрибути підтримки України? Хочу підкреслити, що це. Таке відношення є не тільки оптимальним, найсприятливішим для усіх країн, які сьогодні почали свій шлях до Європейського Союзу, а точніше — до високих стандартів рівня і якості життя. І перш за все, зовнішній фактор — доброзичливе відношення Ради Європи, Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи до України, їх готовності максимально сприяти реформуванню всіх сфер суспільного життя в країні. Навіть сьогодні ця допомога носить конкретний характер. Серед учасників та організаторів семінару — Європейський Союз і Рада Європи. Це говорить про те, що в Україні є черговий історичний шанс, даний долею, і саме нам, представникам української влади від місцевого самоврядування до самої вищої законодавчої виконавчої і президентської влади, треба його реалізувати через потужну модель держави — місцевої і регіональної розвитку. Відпрацювавши усі механізми, дозволити Україні використати набутий досвід цивілізованих, розвинутих країн Заходу. Адже є в нас абсолютні умови і можливість для стрімкого розвитку, перетворення кількісних показників, досягнутих за ці 15 років, в якісні.

